

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 9 PŽ-1704/2022-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sutkinja Dubravka Zubović, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa IZA GRADITELJSTVO TURKOVIĆ d.o.o. u stečaju, OIB 82051718685, Varaždin, Ulica Jurja Križanića 92, kojeg zastupa punomoćnik Boris Ravić, odvjetnik iz Varaždina, protiv tuženika KLIMACH d.o.o., OIB 97077261013, Višnja, Markovac 40b, kojeg zastupa punomoćnik Marino Hrain, odvjetnik iz Varaždina, radi isplate iznosa od 71.515,92 kn, odlučujući o tuženikovo žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj Povrv-22/22-4 od 18. ožujka 2022., 26. travnja 2022.

presudio je

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj Povrv-22/22-4 od 18. ožujka 2022. u točkama I., IV., V., te u točki VI. njezine izreke u dijelu kojim je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 19.317,36 kn.

riješio je

Odbacuje se tuženikova žalba protiv presude Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj Povrv-22/22-4 od 18. ožujka 2022. u točki VI. izreke u dijelu u kojem je odbijen tužiteljev zahtjev za naknadu parničnog troška u iznosu od 15.845,16 kn.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj Povrv-22/22-4 od 18. ožujka 2022. održan je na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Marije Hrvatin iz Poreča poslovni broj Ovr-247/15 od 16. rujna 2015. u dijelu u kojem je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 49.131,92 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 23. srpnja 2015. do isplate po stopi koja se određuje za trgovačke ugovore, te iznos od 2.319,45 kn na ime troška ovršnog postupka sa zateznom kamatom od 16. rujna 2015. do isplate po stopi koja se određuje za ostale odnose (točka I. izreke). Ukinut je citirani platni nalog u dijelu u kojem je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 1.424,02 kn sa zateznom

kamatom od 23. srpnja 2015. do isplate (točka II. izreke). Ukinut je citirani platni nalog u dijelu u kojem je naloženo tuženiku platiti tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 43,50 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 16. rujna 2015. do isplate (točka III. izreke). Naloženo je tuženiku platiti tužitelju iznos od 20.959,98 kn sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za ostale odnose od 6. veljače 2016. do isplate (točka IV. izreke). Utvrđeno je da ne postoji tražbina tuženika prema tužitelju u iznosu od 71.515,92 kn (točka V. izreke). Naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 19.317,36 kn, dok se u preostalom dijelu tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupak u iznosu od 15.845,16 kn odbija kao neosnovan (točka VI. izreke).

2. Protiv presude u točkama I., IV., V. i VI. izreke tuženik je podnio žalbu zbog svih žalbenih razloga označenih u članku 353. stavku 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13 i 70/19; dalje: ZPP). Predlaže drugostupanjskom sudu ukinuti presudu u pobijanom dijelu i u tom dijelu predmet vratiti istom sudu na ponovno suđenje. Traži trošak sastava žalbe u iznosu od 1.562,50 kn.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Žalba nije osnovana, osim u dijelu točke VI. izreke, kojim je odbijen tužiteljev zahtjev za naknadu parničnog troška u iznosu od 15.845,16 kn, u kojem dijelu je žalba nedopuštena.

5. Prema odredbi članka 358. stavka 3. ZPP-a žalba je nedopuštena, između ostalog, ako je žalbu podnijela osoba koja nema pravnog interesa za podnošenje žalbe. U tom smislu, imajući u vidu citiranu odredbu članka 358. stavka 3. ZPP-a, valja zaključiti da tuženik nema pravnog interesa za izjavljivanje žalbe u odnosu na onaj dio zahtjeva s kojim tužitelj nije uspio. Budući da je u dijelu točke VI. izreke tužitelj odbijen s viškom zahtjeva za naknadu parničnog troška u iznosu od 15.845,16 kn, tuženik nema pravnog interesa za izjavljivanje žalbe u odnosu na taj dio tužiteljevog zahtjeva, pa je u smislu članka 358. stavka 3. ZPP-a, tužnikovu žalbu u tom dijelu valjalo ocijeniti nedopuštenom.

6. Zbog toga je na temelju članka 367. stavka 1. ZPP-a riješeno kao u izreci ovog drugostupanjskog rješenja.

7. Ispitavši pobijanu presudu u točkama I., IV., V. i dijelu točke VI. izreke na temelju odredbe članka 365. stavka 2. ZPP-a, u granicama razloga navedenih u žalbi te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. tog Zakona i s obzirom na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je presuda u tom dijelu pravilna i na zakonu osnovana.

8. Suprotno navodima žalitelja, u postupku koji je prethodio donošenju pobijane presude, kao ni njenim donošenjem, nisu ostvarene bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, dok u odnosu na istaknuti žalbeni razlog iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a, nije počinjena

navedena bitna povreda budući da je izreka presude jasna i razumljiva, te sukladna određenjima iz članka 451. stavka 3. ZPP-a, a u obrazloženju su navedeni jasni razlozi o odlučnim činjenicama koji nisu proturječni sadržaju spisa.

9. Uvodno se ukazuje da je presuda u nepobijanom dijelu, i to u točkama II. i III. izreke postala pravomoćna budući u tom dijelu nisu podnesene žalbe (arg. iz čl. 333. ZPP-a). U tom smislu neosnovani su navodi žalitelja o proturječnosti izreke u odnosu na ukupan iznos utužene tražbine, iznosa od 71.515,92 kn i to iznosa od 50.555,94 kn s osnove izvantroškovničkih naknadnih radova (Rn. br. 5/1/1 od 14. srpnja 2015., list 4., 28. i 161. spisa) i iznosa od 20.958,98 kn na ime konačnog obračuna (Rn. br. 1/1/1 od 26. siječnja 2016., list 29. spisa). Pravilno je sud u točki I. izreke presude odlučio o osnovanosti iznosa od 49.131,92 kn, a o iznosu od 1.424,02 kn odlučio u točki II. izreke presude koja je postala pravomoćna, a kako je naprijed izneseno. Isto tako, sud je pravilno ocijenio osnovanim tužbeni zahtjev u iznosu od 49.131,92 kn ($50.555,94 \text{ kn} - 1.424,02 \text{ kn} = 49.131,92 \text{ kn}$), a sve imajući u vidu provedeno vještačenje po vještaku građevinske struke Martini Cesar Kelemen, o čemu će biti naknadno izneseno.

10. Iz podataka u spisu proizlazi da su stranke sklopile Ugovor o građenju od 9. listopada 2014. između tužitelja kao izvođača i tuženika kao investitora (naručitelja radova). Ugovor o građenju regulira predmet ugovora, cijenu izgradnje građevine, rok izvođenja radova, redoslijed izvođenja radova i dinamike naplate, primopredaju i konačni obračun, jamstva te raskid ugovora o građenju.

11. Stranke su sklopile i Anex Ugovora o građenju 4. svibnja 2014., kojim su mijenjali odredbe osnovnog ugovora od 9. listopada 2014. u roku izvođenja radova i dinamici plaćanja ugovorene cijene, tako da su ugovorile da su suglasne da rok izvođenja svih ugovorenih radova kao i manjih izvantroškovničkih radova bude 22. svibnja 2015., uključujući i taj dan time da su suglasne da se taj rok ne odnosi i na radove na unutarnjoj izolaciji i unutarnjoj glazuri; te su suglasne da do 22. svibnja 2015., odnosno do potpunog završetka radova na koji se odnosi taj rok, nema nikakvih daljnjih plaćanja izvoditelju od strane naručitelja u smislu odredbi osnovnog ugovora o dinamici plaćanja. Stranke su ugovorile da se izvoditelj (tužitelj) obvezuje za slučaj prekoračenja ovim Anexom ugovorenog roka izvođenja radova, za svaki dan prekoračenja roka naručitelju (tuženiku) platiti ugovornu kaznu u iznosu od 1.000,00 kn, računajući sve do dana preuzimanja radova od strane naručitelja.

12. Tijekom postupka provedeno je građevinsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku za građevinarstvo i procjenu nekretnina Martini Cesar Kelemen, koje je određeno rješenjem suda od 23. travnja 2020. (list 242. do 244. spisa). Iz zapisnika od 18. lipnja 2020. (list 254. do 255. spisa) proizlazi da je proveden uviđaj na lokaciji – Donja Poljana, Vinogradska ulica bb, te je vještakinja izjavila da je izvršila očevid na licu mjesta, te potrebna mjerenja i fotografije radi izrade nalaza i mišljenja. Napomenula je da ukoliko su sporne visine izvedenih cisterni, septičke jame i kuće u cijelosti, obzirom da ista nije izvedena sukladno projektnoj dokumentaciji, da je potrebno angažirati vještaka geodetske struke kako bi utvrdio visine navedenih objekata. Nakon toga je sačinila nalaz i mišljenje od 25. srpnja

2020. (list 259. do 269. spisa), te se usmeno očitovala na primjedbe stranaka na ročištu 20. studenog 2020. (list 268. do 290. spisa).

13. Iz mišljenja vještaka (list 267. do 268. spisa) proizlazi zaključak vještaka da su radovi djelomično izvedeni sukladno ugovoru i projektu, time da za dio radova nije bilo projektne dokumentacije. Vizualnim pregledom izgrađenih građevina te pregledom dokumentacije (građevinski dnevnik) vještak zaključuje da su građevine izgrađene sukladno pravilima struke. Posebno napominje da izvođač nije dostavio investitoru svu potrebnu dokumentaciju sukladno zakonu, pravilnicima i Ugovoru o građenju. Vizualnim pregledom i dostupnom dokumentacijom vještak zaključuje da nema vidljivih nedostataka te napominje da je u smislu neravnosti betonske ploče, vizualno nemoguće provjeriti da li je ploča bila izbetonirana kao ravna. Isto tako, vještakinja zaključuje da je došlo do prekoračenja roka u izvođenju radova, te da tužitelj nije izvršio urednu primopredaju radova, te da utuženi računi nisu izdani sukladno Ugovoru o građenju. Dalje zaključuje da je tužitelj izvodio izvanstroškovničke radove, u količini i iznosu od 49.131,92 kn koju je ovjerio nadzorni inženjer u svojem obračunu (list 140. do 144. spisa) te zaključuje da su radovi izvršeni sa zakašnjenjem; a sve kao u zapisniku o primopredaji radova i obračunu radova od 10. prosinca 2015., iz kojeg proizlazi da dodatno izvedeni radovi iznose 49.131,92 kn. Na kraju, vještak navodi da izvanstroškovnički radovi nisu popraćeni posebnom dokumentacijom u spisu, već se samo opisno navodi kroz listove građevinskog dnevnika, a količinski i financijski na okončanom obračunu izrađenom od nadzornog inženjera. Podneskom od 29. rujna 2020. (list 281. do 283. spisa) tužitelj se očitovao na nalaz i mišljenje vještaka na način da se u bitnome slaže s nalazom i mišljenjem vještaka, te je stavio primjedbe na koje se vještakinja usmeno očitovala na ročištu 20. studenog 2020. time da je ostala kod danog nalaza i mišljenja te navela da je tužitelj izvodio izvanstroškovničke radove u količini i iznosu od 49.131,92 kn, te tužitelj potražuje još dodatni iznos od 20.959,98 kn prema okončanom obračunu. U vezi vanstroškovničkih radova navela je da postoji posebna procedura u tom slučaju, dok u konkretnom slučaju, a temeljem uvida u cjelokupnu dokumentaciju u spisu takva procedura nije bila provedena, te se pozvala na pisani nalaz i mišljenje kod kojeg je ostala. Nakon što se vještakinja očitovala na primjedbe tužitelja i tuženika iznesene na ročištu, stranke nisu imale daljnjih pitanja za vještaka. Stoga je ocjena ovog suda da je sud proveo vještačenje sukladno odredbama Zakona o parničnom postupku, i to članka 250. do članka 262. tog Zakona.

14. Imajući u vidu pisani nalaz i mišljenje, te usmeno očitovanje vještaka, a sve imajući u vidu dokumentaciju koju je vještak ocijenio i analizirao – neosnovanim su ocijenjeni navodi žalitelja da su odlučne činjenice u vezi provedenog vještačenja proturječne i nejasne u obrazloženju pobijane presude.

15. Kako je prethodno izneseno, iz nalaza vještaka jasno proizlazi da je došlo do prekoračenja roka te da tužitelj nije izvršio primopredaju radova, pa prema ocjeni ovog suda u tom smislu treba sagledavati zapisnik o primopredaji radova i obračunu radova od 10. prosinca 2015. (list 137. do 143. spisa) i zapisnik o primopredaji radova od 9. studenog 2015. (list 171. do 172. spisa); a koja oba obračuna radova je potpisao Darko Geček kao nadzorni inženjer. Iz zapisnika o primopredaji radova i obračun radova od 10. prosinca 2015. proizlazi da su dodatno izvedeni radovi u

iznosu od 49.131,92 kn (list 142. spisa), odnosno da je ukupna razlika (investitor duguje izvođaču) iznos od 45.231,92 kn. Iz zapisnika o primopredaji radova od 9. studenog 2015. (list 171. do 181. spisa) navedeno je da je ukupna razlika između ugovora i stvarno izvedenog 4.350,83 kn, da je ukupno razlika plus dodano izvedeni radovi 18.055,43 kn te da su ukupni neizvedeni radovi 21.150,00 kn te da je ukupna razlika (izvođač duguje investitoru) 3.094,57 kn. U odnosu na navedene zapisnike, pravilno je sud zapisnik od 10. prosinca 2015. ocijenio vjerodostojnim, a sve sukladno nalazu i mišljenju vještaka u odnosu na dosuđeni iznos od 49.131,92 kn.

16. Isto tako, pravilno je sud ocijenio osnovanim tužiteljev zahtjev radi isplate iznosa od 20.959,98 kn, na ime okončanog obračuna svih izvedenih ugovorenih radova na predmetnom objektu (list 29. spisa) osnovanim, a sve sukladno nalazu i mišljenju vještaka i sve kako je odlučio u točki IV. izreke pobijane presude.

17. Tuženik je podneskom od 10. veljače 2018. (list 156. do 157. spisa) istaknuto prigovor radi prebijanja u ukupnom iznosu od 72.000,00 kn, i to iznos od 35.000,00 kn s osnove nastale štete uslijed nestručno izvedenih radova i iznos od 37.000,00 kn s osnove ugovorne kazne zbog zakašnjenja. Ukratko, tuženik tvrdi da mu je zbog manje izgrađenog i izgrađenog mimo projekta i dogovora, te zbog troškova radi otklanjanja nekih od nedostataka nastala šteta u iznosu od 35.000,00 kn. S osnove ugovorne kazne zbog zakašnjenja u izvođenju radova, a pozivom na odredbe Ugovora o građenju, tuženik potražuje iznos od 37.000,00 kn.

18. Pozivom na nalaz i mišljenja vještaka, sud je utvrdio da radovi koje je izveo tužitelj nemaju vidljivih nedostataka, a niti iz dostavljene dokumentacije u spisu nije bilo moguće utvrditi postojanje ikakvih nedostataka na objektu. Pravilno je sud u smislu članka 219. ZPP-a (pravila o teretu dokaza) utvrdio da tuženik nije dokazao postojanje nedostataka na radovima, pa je sud pravilno ocijenio neosnovanim tužnikovu tražbinu u iznosu od 35.000,00 kn s osnove naknade štete zbog nestručno izvedenih radova.

19. Isto tako, pravilno je sud ocijenio neosnovanim tuženikov zahtjev radi isplate iznosa od 37.000,00 kn s osnove ugovorne kazne zbog zakašnjenja.

20. Odredbom članka 353. Zakona o obveznim odnosima uređena su „Vjerovnikova prava“.

21. Prema članku 353. stavku 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 i 126/21; dalje: ZOO) kad je kazna ugovorena za slučaj neispunjenja obveze, vjerovnik može zahtijevati ili ispunjenje obveze, ili ugovornu kaznu. Prema stavku 2. – on gubi pravo zahtijevati ispunjenje obveze ako je zatražio isplatu ugovorne kazne; prema stavku 3. – kad je kazna ugovorena za slučaj neispunjenja, dužnik nema pravo isplatiti ugovornu kaznu i odustati od ugovora, osim ako je to bila namjera ugovaratelja kad su kaznu ugovorili; prema stavku 4. – kad je kazna ugovorena za slučaj zakašnjenja, odnosno neurednog ispunjenja, vjerovnik ima pravo zahtijevati ispunjenje obveze i ugovornu kaznu; a prema stavku 5. članka 353. ZOO-a vjerovnik ne može zahtijevati ugovornu kaznu zbog zakašnjenja, odnosno neurednog ispunjenja ako je primio ispunjenje

obveze, a nije bez odgađanja priopćio dužniku da zadržava svoje pravo na ugovornu kaznu.

22. Pravni učinci klauzule (ili ugovora) o ugovornoj kazni ovise o tome za koje okolnosti je ona ugovorena, ili za neispunjenje ugovora ili za zakašnjelo ispunjenje, ili neuredno ispunjenje. Ovim člankom, stavcima 1., 2. i 3. uređena su pravila o pravima vjerovnika glede ugovorne kazne za slučaj neispunjenja, a u stavcima 4. i 5. o pravima vjerovnika u slučaju zakašnjelog ispunjenja.

23. Predmetno, imajući u vidu činjenično stanje spisu koje sud prvog stupnja vrlo jasno i detaljno ocijenio i analizirao, te imajući u vidu odredbe Anexa ugovora o građenju kojim je predviđena ugovorna kazna, valja zaključiti da tuženik nije postupio u smislu citiranog članka 353. stavka 5. ZOO-a, jer nije dokazao da je bez odgađanja priopćio dužniku da zadržava svoje pravo na ugovornu kaznu.

24. Pravilna je i zakonita odluka o parničnim troškovima sadržana u dijelu točke VI. izreke, te je sukladna uređenjima iz članka 154. i članka 155. ZPP-a, te je u skladu s odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15). Isto tako žalitelj u žalbi ni ne obrazlaže razloge zbog kojih osporava odluku o parničnom trošku.

25. Slijedom iznesenog, navodima žalbe tuženik nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost pobijane presude, budući je sud na utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio relevantne odredbe materijalnog prava iz Zakona o obveznim odnosima, i to odredbu članka 353. ZOO-a i odredbe članka 620. do 636. tog Zakona, kojom odredbama je reguliran Ugovor o građenju.

26. Zbog toga je valjalo na temelju članka 368. stavka 1. ZPP-a odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi presudu u pobijanom presudu.

Zagreb, 26. travnja 2022.

Sutkinja
Dubravka Zubović

Broj zapisa: **eb30a-fa331**

Kontrolni broj: **0c995-ad420-4f5a1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DUBRAVKA ZUBOVIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.